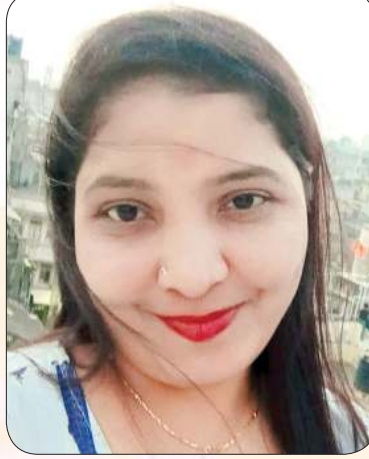

મને ટીનેજર્સ જેવી જિંદગી ફરી માણવી છે:
દર્શના ત્રિવેદી

બોનીફિયા વિસ્તારમાં રહેતાં 44 વર્ષીય દર્શના ત્રિવેદી હોમ એથાયન્સીસનો ઓનલાઈન બિઝનેસ કરે છે. તેમણે જણાવ્યું કે, “દરેક વ્યક્તિની જિંદગીમાં કોઈક ને કોઈક ખૂટતું જ હોય છે. લગ્ન પહેલાંની લાઈફમાં આપણે આપણા શોખ પૂરા કરી શકીએ છીએ પણ લગ્ન બાદ બાળકો, હસબન્ડ, ઘરનાં કામો- આ બધાંમાં સ્ત્રી પોતાની જિંદગી ખર્ચી નાખે છે. તેના પોતાના મોજશોખ પર કાતર ફરી જતી હોય છે. હું અત્યારની મારી લાઈફથી ખુશ છું પણ મને ઘણી વખત એવું થાય છે કે ટીનએજર હતાં ત્યારે આઝાદ લાઈફ હતી, મિત્રો સાથે ફરી શક્તા, બધાં ફ્રેન્ડ્સ સાથે મળીને કોઈ ગેમ રમીને લાઈફની મજા લઈ શકતા. તે હવે ક્યાં રહ્યું છે! એટલે મને ટીનએજર્સ જેવી જિંદગી ફરી માણવાની ઈચ્છા છે. હું તો કોલેજનાં પગથિયાં જ નથી ચઢી. મને એવું થાય છે કે કોલેજની મજા માણવા મળી હોત તો મેં પણ કલાસ ભરવાને બદલે બંક મારવાની મજા લઈ લીધી હોત. મને એવું થાય છે કે પુરુષોની લાઈફ કેટલી બિનચાસ્ત છે, કેટલી આઝાદ છે. તેમને ઘરમાં કોઈ જવાબ આપવો નથી પડતો. કોઈ બંધન એમને નથી નડતું. હું પણ હવે છેલ્લા એક મહિનાથી મારા પોતાના માટે જીવવા લાગી છું. ગઈકાલે જ હું મારી ફ્રેન્ડ્સ સાથે ફિલ્મ જોઈ આવી. મને બહુ જ ગમ્યું હતું.”

મારામાં આળસ બહુ છે. મને આળસ વગરની જિંદગી માણવી છે જેથી બધું જ મેળવવાનો ઉત્સાહ રહે: **અંકિત વ્યાસ**

અગાજા ગામ વિસ્તારમાં રહેતાં 36 વર્ષીય અંકિત વ્યાસ ઈન્ડસ્ટ્રીયલ સેક્ટોર મેનેજર તરીકે કાર્યરત છે. તેમણે વાતની શરૂઆત કરતા કહ્યું કે, “આ દુનિયામાં અમીર માણસને પણ લાઈફમાં કોઈક તો ખૂટતું લાગતું જ હોય છે. હું મારી અત્યારની લાઈફમાં 100% ખુશ છું. મને જે જોઈએ એ બધું જ મારી લાઈફમાં છે. મારો પરિવાર છે, મારા મિત્રો છે, મારું કમાઉં છું એટલે મને લાઈફમાં કોઈક ખૂટતું હોય એવું નથી લાગતું પણ હા, મારામાં આળસ વધારે છે એટલે મને એવું લાગે છે કે આળસ વગરની લાઈફ મને જોઈએ. આળસ નહીં હશે તો હું રેગ્યુલર એક્સરસાઈઝ કરી હંમેશાં ફિટ રહી શકીશ અને બીજું ઘણું અધિવ કરી શકીશ. હું બ્લડ ડોનેશન કેમ્પનું આયોજન કરું છું. કોલેજમાં મિત્રો સાથે ભેગા મળીને પોકેટમનીમાંથી બ્લડ ડોનેશન કેમ્પ આયોજિત કરતા હતા. ત્યારે બ્લડ ડોનેશન કેમ્પ કરી બ્લડ એકત્રિત કરવાનું વિઝન હતું અને આવા કેમ્પનું આયોજન જ ના કરવું પડે તે મિશન હતું. આજની જનરેશનના બધા જ સ્વેચ્છિક રીતે બ્લડ ડોનેટ કરતા થાય તો બ્લડ બંકોને પૂરતું બ્લડ મળી રહે. જયી બ્લડ ડોનેશન કેમ્પ કરવા નહીં પડે તે મિશન હતું. એ હજુ પૂરું નથી થયું.”

લક્ષ્મીરિયસ લાઈફ માણવી છે, ભવિષ્યમાં તેવી લાઈફ હશે જ: **કૃષ્ણાલ મહેતા**

અગાજા વિસ્તારમાં રહેતાં 35 વર્ષીય કૃષ્ણાલ મહેતા બેંકર છે. તેમણે જણાવ્યું કે, “આપણા માનવીઓની ફિટરત જ એવી છે કે આપણને જેટલું મળે છે એટલું ઓછું જ લાગે છે પણ આપણે મહેનતથી જેટલું અધિવ કરી શકીએ છીએ અને જેટલું અધિવ કર્યું હોય તેને વાપરીએ, તેને માણીએ એમાં જ સાચી ખુશી છે. હું અને મારી વાઈફ બંને પોતપોતાના પ્રોફેશનમાં ખુશ છીએ અને એકબીજાને પૂરતો ટાઈમ આપી શકીએ છીએ, બાળકોને પણ પૂરતો ટાઈમ આપીએ છીએ. હા, મને લાઈફમાં કોઈક ખૂટતું લાગતું હોય તો તે છે મારાં માતાપિતાની ખોટ. તેઓ જ્યારે હયાત હતાં ત્યારે અમે જે પોઝિશનમાં હતાં તેના પ્રમાણમાં અમે અત્યારે વધારે સારી રીતે સેટલ છીએ. મારાં માતાપિતાએ અમને આ સ્થિતિમાં જોયાં હોત ત્યારે તેઓને જે ખુશી મળી હોત તે જોઈને અમે વધારે ખુશ હોત. મને ફોરેન ટ્રીપ કરવી છે અને સરસ કાર વસાવવાની ઈચ્છા છે. ફોરેન ટ્રીપ કરી શકીએ, સમય મળે ત્યારે કારમાં લોન્ગ ડ્રાઈવ કરી શકીએ તેવી લાઈફ માણવી છે. લક્ષ્મીરિયસ લાઈફ માણવા માટે બનતી મહેનત કરી રહ્યો છું અને ભવિષ્યમાં તે મળી જશે એ ચોક્કસ છે. અત્યારે બાળકોનું ભવિષ્ય પણ જોવાનું છે એટલે લાઈફમાં થોડું જતું કરવાની ભાવના રાખું છું.”

હું દોઢ વર્ષથી બીમાર છું, મને મારી પહેલાં જેવી જિંદગી માણવી છે: **યતીન પરમાર**

અગાજા વિસ્તારમાં રહેતાં 31 વર્ષીય યતીન પરમાર છેલ્લાં દોઢ વર્ષથી બીમાર છે. એક વર્ષ તો તેઓ બેડ રેસ્ટ પર જ હતા પણ હવે વોકરના સહારે ચાલે છે. તેમણે વાતની શરૂઆત કોઈક આવા અંદાજથી કરી “આ જિંદગી કેટલી છે... કોને ખબર? ક્યું પંખી ક્યારે ઊડી જાય કોને ખબર? જીવી લો થોડા પ્રેમથી, આ ત્યાસ ક્યારે દગો દઈ જાય કોને ખબર? દોઢ વર્ષ પહેલાં મારો યાપતીનો બિઝનેસ હતો, હું એનિમલ રેસ્ક્યુની કામગીરી કરતો અને મને બાઈક લઈને ફરવા નીકળી જવાનું ગમતું પણ હું અચાનક બીમાર પડ્યો અને પથારીવશ થઈ ગયો. જો કે ફિઝિયોથેરાપીમાં જાઉં છું એટલે હમણાં 6 મહિનાથી વોકર લઈને ચાલતો થયો છું એટલે હવે જિંદગી માટે પોઝિટિવ થઈ ગયો છું. મને મારી પહેલાં જેવી લાઈફની મજા માણવી છે. પથારીવશ થતાં હું અંદરથી દુઃખી થઈ ગયો હતો પણ હવે વોકરના સહારે ચાલતો થઈ ગયો છું એટલે રોજ હું નોટબુકમાં ત્રણ વખત લખીને ભગવાનનો આભાર માનું છું કે તેમણે મને ફરી થોડો થોડો ચાલતો કર્યો છે. રોજ મારા ફિઝિયોથેરાપિસ્ટ ડોક્ટરનો આભાર માનું છું. જેમને કારણે મારા શરીરનાં સ્નાયુ મજબૂત થઈ ગયા છે. હું સ્વસ્થ થઈ રહ્યો છું. અત્યારે મને ફરી પહેલાં જેવી લાઈફ માણવા મળશે એ વાતને લઈને ખુશ છું. મને મારી પત્ની ભાવિકા અને પહેલા જ્યાં હું જોખ કરતો હતો ત્યાંના મારા સાહેબ કૃષ્ણાલ સેનનો પણ સપોર્ટ મળ્યો છે.”

તમને કેવી જિંદગી માણવી ગમે?

ક્યારેક ક્યારેક હાઉસ વાઈફની જેમ આખો દિવસ ઘરમાં રહેવા મળે તેવી લાઈફ માણવી છે: **સાં.નમ્રતા ભુટ્ટાણી**

પરકેટ લાઈફ તો કોઈની નથી હોતી તે તો સપના જેવી હોય છે. આ શબ્દો છે અલધાણ વિસ્તારમાં રહેતાં 40 વર્ષીય સાં. નમ્રતા ભુટ્ટાણીના. તેમણે જણાવ્યું કે, “હું અત્યારે તો મારી લાઈફમાં બહુ ખુશ છું પણ કોઈક ખૂટતું હોય તો તે છે સમય. હું અને મારા હસબન્ડ બંને ડોક્ટર છીએ. વળી, અમારા બંનેના ક્લિનિક અલગ છે. ડોક્ટરની લાઈફ બહુ વ્યસ્ત લાઈફ હોય છે એટલે અમને બંનેને પોતાના માટે જેટલો સમય જોઈએ તે નથી મળતો એટલે ટાઈમ ખૂટતો હોય તેવું લાગે છે. હું લગભગ બધા જ હિલ સ્ટેશનો પર ફરી ચૂકી છું, પેરાગ્લાઈડિંગ પણ કરી ચૂકી છું પણ મેં બરફમાં ફરવાની મજા નથી માણી તે માણવી છે. ક્યારેક ક્યારેક હાઉસ વાઈફની જેમ આખો દિવસ ઘરમાં રહેવા મળે તેવી લાઈફ પણ જીવવાની ઈચ્છા છે. હું મારી ફ્રેન્ડ્સની સાથે ક્યારેક ક્યારેક જ પાર્ટી એન્જોય કરી શકું છું તે ફિક્ચરલી થાય તેવું જોઈએ. મારી બે ટીકરીઓ છે તેમને પૂરતો સમય આપવા માંગું છું. ડોક્ટર બનવું એ મારું બાળપણનું સપનું હતું એ પૂરું થયું છે. એનાથી હું બહુ ખુશ છું. બસ જીવનમાં એક સમય ખૂટતો હોય એટલી જ કમી લાગે છે.”

પૈસા માટે ભાગદોડ નથી કરવી, જેમાં ખુશી મળે તે કરવું છે: **મલ્લિકા ભટ્ટ**

વસારીમાં રહેતાં 36 વર્ષીય મલ્લિકા ભટ્ટ કોલેજમાં પ્રોફેસર છે. તેમણે જણાવ્યું કે, “હું તો શાંતિપ્રિય માણસ છું. મને શાંતિભર્યું જીવન જીવવું ગમે. હું જોઈન્ટ કેમિલીમાં નાનીથી મોટી થઈ. 2011માં મેરેજ થયા અને સાસરીમાં આવી. અહીં નાનું કુટુંબ છે. 4 વર્ષ પહેલાં મારાં સાસુમાનું નિધન થતાં ઘરમાં એકલું એકલું લાગે. મને એવું ફીલ થાય કે ઘરમાં વધારે સભ્યો હોવા જોઈએ જેથી ઘર ભર્યુંભર્યું લાગે. 4 દિવસ પહેલાં હું મેરેજ ફંક્શનમાં મામાના ઘરે બારડોલી ગઈ હતી ત્યાં કેમિલીના 200 જણા ભેગા થયા હતા ત્યારે બહુ સારું લાગેલું. મને ઘણી વખત એવું ફીલ થતું હોય છે કે જેમ જેમ મોટાં થતાં ગયાં જીવન બદલાતું ગયું. ભૌતિક સુખસુવિધા વધી છે પણ તેની સામે તણાવભર્યું જીવન થોડું વધી રહ્યું છે. પહેલાં જેવી શાંતિ હવેના જીવનમાં નથી લાગતી. પૈસા માટે દોડધામ નથી કરવી પણ કેમિલી સાથે ટાઈમ સ્પેન્ડ કરીએ, નાનીમોટી જગ્યાઓ પર ફરવા જઈએ અને જેમાં ખુશી મળે તે કરવા માંગીએ છીએ.”

ખુશીની વ્યાખ્યા શું છે? જ્યારે જીવનમાં બધું જ ઠીકઠીક ચાલતું હોય ત્યારે તમે ખુશ છો એવું કહી શકાય પણ એવું દેક્કના જીવનમાં નથી હોતું. આપણે કોઈને પૂછીએ ને કે તમે તમારા વર્તમાનથી ખુશ છો? ત્યારે જવાબ મળશે આમ તો હું ખુશ છું પણ થોડુંક ખૂટે છે. દરેકને જે મળે છે એનાથી વધારે જોઈતું હોય છે. ઘણા આવા લોકો છે જેમનું માનવું હોય છે કે ટીનએજમાં જીવનમાં જે સુખ હતું, જે બેફિક્સરભર્યું જીવન હતું તે હવે ક્યાંક ખોવાઈ ગયું છે. હવે ધન કમાવાની ચિંતા, ઘરની જવાબદારીઓને કારણે જીવન તણાવભર્યું બન્યું છે. તમે કોઈને પૂછશો ને કે તમને કેવી જિંદગી માણવી છે ત્યારે જવાબ આવશે મને મારા ભૂતકાળની જિંદગી ફરી માણવી છે. દરેક વ્યક્તિ પોતાની લાઈફમાં ક્યાંક એવું મેળવવા માંગતો હોય છે જેનાથી તેને પોતાની જિંદગી પોતાની રીતે માણી રહ્યા હોવાનું અહેસાસ થાય છે પણ વાસ્તવિકતા ખુદી હોય છે.